

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 3 Απριλίου 2024
(OR. en)

2022/0131 (COD)

PE-CONS 93/23

JAI 1716
MIGR 470
ASIM 121
SOC 880
EMPL 622
EDUC 484
IA 378
CODEC 2575

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (αναδιατύπωση)

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2024/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

**σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση
στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια
κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων
για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος
(αναδιατύπωση)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 79 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 75 της 28.2.2023, σ. 136.

² ΕΕ C 79 της 2.3.2023, σ. 59.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 2024 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα)] και απόφαση του Συμβουλίου της

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου πρόκειται να τροποποιηθεί σε πολλά σημεία⁴. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Η Ένωση θα πρέπει να διασφαλίζει δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος των κρατών μελών και ότι μια πιο ενεργητική πολιτική ένταξης θα πρέπει να αποσκοπεί στην παροχή στους εν λόγω υπηκόους τρίτων χωρών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων συγκρίσιμων με εκείνα των πολιτών της Ένωσης.
- (3) Η καθιέρωση ενιαίας διαδικασίας υποβολής αίτησης που καταλήγει στην έκδοση, στο πλαίσιο μίας μόνης διοικητικής πράξης, ενός συνδυασμένου τίτλου που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία θα συμβάλει στην απλούστευση και την εναρμόνιση των κανόνων που εφαρμόζονται επί του παρόντος στα κράτη μέλη.
- (4) Προκειμένου να επιτρέπουν την πρώτη είσοδο στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να εκδίδουν ενιαία άδεια ή, εάν χορηγούν ενιαίες άδειες μόνον κατόπιν εισόδου στο έδαφός τους, θεώρηση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εκδίδουν τέτοιες ενιαίες άδειες ή θεωρήσεις εγκαίρως.

⁴ Οδηγία 2011/98/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους υπηκόους τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος μέλος (ΕΕ L 343 της 23.12.2011, σ. 1).

- (5) Θα πρέπει να θεσπισθεί σύνολο κανόνων στην παρούσα οδηγία που θα διέπουν τη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Αυτή η διαδικασία θα πρέπει να είναι αποτελεσματική και διαχειρίσιμη, λαμβανομένου υπόψη του συνήθους φόρτου εργασίας των διοικήσεων των κρατών μελών, καθώς και διαφανής, δίκαιη, χωρίς να εισάγει διακρίσεις, προκειμένου να προσφέρει κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας δικαίου στους ενδιαφερομένους εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
- (6) Ο ευρωπαϊκός πυλώνας κοινωνικών δικαιωμάτων, ο οποίος διακηρύχθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2017 στο Γκέτεμποργκ, θεσπίζει ένα σύνολο αρχών με στόχο να χρησιμεύσουν ως οδηγός για τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών, πρόσβασης στην αγορά εργασίας, δίκαιων όρων εργασίας και κοινωνικής προστασίας και ένταξης. Η επανεξέταση της οδηγίας 2011/98/ΕΕ αποτελεί μέρος της δέσμης μέτρων για τις δεξιότητες και τα ταλέντα που προτάθηκαν ως συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής, της 23ης Σεπτεμβρίου 2020, σχετικά με ένα νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο. Η εν λόγω επανεξέταση αποτελεί επίσης ένα από τα στοιχεία της ανακοίνωσης της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2021, σχετικά με το σχέδιο δράσης για τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.
- (7) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν τις απαιτήσεις για την έκδοση ενιαίας άδειας με σκοπό την εργασία. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Σε αυτή τη βάση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση είτε να κρίνουν μια αίτηση χορήγησης ενιαίας άδειας μη αποδεκτή είτε να την απορρίπτουν.

- (8) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει τις συμβάσεις και τις σχέσεις εργασίας μεταξύ υπηκόων τρίτων χωρών και εργοδοτών. Σε περίπτωση που το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους επιτρέπει την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του μέσω εταιρειών προσωρινής απασχόλησης οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο έδαφός του και έχουν σχέση εργασίας με τον εργαζόμενο, οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Όλες οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν τους εργοδότες θα πρέπει επίσης να εφαρμόζονται στις εν λόγω εταιρείες.
- (9) Οι αποσπασμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τούτο δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νομίμως σε ένα κράτος μέλος και αποσπώνται σε άλλο κράτος μέλος να συνεχίζουν να απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης σε σχέση με τους υπηκόους του κράτους μέλους καταγωγής κατά τη διάρκεια της απόσπασής τους, όσον αφορά εκείνους τους όρους και τις συνθήκες απασχόλησης που δεν επηρεάζονται από την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵.
- (10) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι δικαιούχοι προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, με εξαίρεση το κεφάλαιο III, το οποίο θα πρέπει να εφαρμόζεται εάν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, επιτρέπεται στους εν λόγω υπηκόους τρίτων χωρών να εργάζονται και ήδη εργάζονται ή έχουν εργαστεί.

⁵ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18 της 21.1.1997, σ. 1).

- (11) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/EK του Συμβουλίου⁶ δεν θα πρέπει να υπάγονται στην παρούσα οδηγία, λόγω του πλέον προνομιακού καθεστώτος το οποίο απολαμβάνουν παγκοσμίως και της ιδιαιτερότητας της άδειας διαμονής που φέρει τη μνεία «επί μακρόν διαμένων – ΕΕ».
- (12) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους για να εργασθούν εποχιακά και έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ δεν θα πρέπει να καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, δεδομένου ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/36/ΕΕ, το οποίο θεσπίζει ειδικό καθεστώς.

⁶ Οδηγία 2003/109/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44).

⁷ Οδηγία 2014/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 375).

- (13) Η υποχρέωση των κρατών μελών να καθορίζουν αν η αίτηση θα υποβάλλεται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη τυχόν ρυθμίσεων που προβλέπουν ανάμειξη αμφοτέρων στη διαδικασία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη και να εξετάζουν τις αιτήσεις για ενιαία άδεια, είτε όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός του εδάφους του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας επιθυμεί την εισδοχή του, είτε όταν ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει ήδη στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ως κάτοχος έγκυρης άδειας διαμονής που έχει εκδοθεί από το εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου⁸. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν δεκτές αιτήσεις που υποβάλλονται από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών που βρίσκονται νόμιμα στην επικράτειά τους.
- (14) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αιτήσεων και την ενιαία άδεια δεν θα πρέπει να αφορούν τις ομοιόμορφες θεωρήσεις ή τις θεωρήσεις μακράς διαρκείας. Εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εκδίδει ενιαία άδεια μόνο στην επικράτειά του, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας την θεώρηση που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καθιέρωση αδειών διαμονής ενιαίου τύπου για τους υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ L 157 της 15.6.2002, σ. 1).

- (15) Η προθεσμία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως θα πρέπει να περιλαμβάνει τον χρόνο που απαιτείται για τον έλεγχο της κατάστασης στην αγορά εργασίας, όταν διενεργείται στο πλαίσιο ατομικής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Επομένως, η προθεσμία για την έκδοση απόφασης δεν αφορά τον γενικό έλεγχο της κατάστασης στην αγορά εργασίας που δεν συνδέεται με ατομική αίτηση για τη χορήγηση ενιαίας άδειας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να στοχεύουν στην έγκαιρη έκδοση της θεώρησης που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.
- (16) Προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των εργασιών και η παράταση των διαδικασιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θέτουν ως στόχο να απαιτούν από τους αιτούντες να υποβάλλουν τα σχετικά έγγραφα άπαξ και να διενεργούν μόνον έναν ουσιαστικό έλεγχο των εγγράφων που υποβάλλει ο αιτών για την έκδοση τόσο της ενιαίας άδειας όσο και, κατά περίπτωση, της θεώρησης που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.
- (17) Ο προσδιορισμός της αρμόδιας αρχής στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να θίγει τον ρόλο και τις ευθύνες των λοιπών αρχών και, κατά περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων, όσον αφορά την εξέταση της αίτησης και τη σχετική απόφαση.
- (18) Η προθεσμία για την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως δεν θα πρέπει, ωστόσο, να περιλαμβάνει τον χρόνο που απαιτείται για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις εθνικές διαδικασίες αναγνώρισης διπλωμάτων.

- (19) Τυχόν συνέπειες σε περίπτωση που δεν ληφθεί απόφαση από τις αρχές εντός των προθεσμιών θα πρέπει να καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο και θα πρέπει να προβλέπεται η άσκηση ένδικων μέσων.
- (20) Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2022, σχετικά με την προσέλκυση δεξιοτήτων και ταλέντων στην ΕΕ, οι «εταιρικές σχέσεις προσέλκυσης ταλέντων» αποτελούν ένα από τα βασικά εργαλεία του νέου συμφώνου για τη μετανάστευση και το άσυλο όσον αφορά την εξωτερική του διάσταση. Οι εν λόγω εταιρικές σχέσεις αποσκοπούν στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της Ένωσης, των κρατών μελών και των χωρών-εταίρων, στην προώθηση της διεθνούς κινητικότητας του εργατικού δυναμικού, καθώς και στην ανάπτυξη των ταλέντων με αμοιβαία επωφελή και κυκλικό τρόπο. Η επιτάχυνση της επεξεργασίας των αιτήσεων ενιαίας άδειας εντός των ορίων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία θα μπορούσε επίσης να συμβάλει στην αποτελεσματική εφαρμογή των «εταιρικών σχέσεων προσέλκυσης ταλέντων» με βασικές χώρες εταίρους.
- (21) Προκειμένου να καταστούν οι αγορές εργασίας στην Ένωση πιο αποτελεσματικές και ελκυστικές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιταχύνουν την επεξεργασία των αιτήσεων ενιαίας άδειας που υποβάλλονται από υπηκόους τρίτων χωρών ή για λογαριασμό υπηκόων τρίτων χωρών που είναι ήδη κάτοχοι ενιαίας άδειας σε άλλο κράτος μέλος, εντός των ορίων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

- (22) Ο τύπος της ενιαίας άδειας θα πρέπει να καταρτίζεται σύμφωνα προς τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και να επιτρέπει στα κράτη μέλη να προσθέτουν επιπλέον πληροφορίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος διαθέτει ή όχι άδεια εργασίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναγράφουν, μεταξύ άλλων και με σκοπό τον καλύτερο έλεγχο της μετανάστευσης, όχι μόνο στην ενιαία άδεια, αλλά και σε όλες τις άδειες διαμονής που εκδίδουν, τις πληροφορίες σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από τον τύπο της άδειας ή της άδειας διαμονής βάσει της οποίας ο υπήκοος τρίτης χώρας έγινε δεκτός στην επικράτεια κράτους μέλους και του παραχωρήθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να επαληθεύουν τις πληροφορίες που περιέχονται σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή και, κατά περίπτωση, να ζητούν τη διόρθωση ή τη διαγραφή τους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002.
- (23) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τις άδειες διαμονής για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας θα πρέπει να αφορούν μόνο τον μορφότυπο των εν λόγω αδειών και δεν θα πρέπει να θίγουν τους ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες περί διαδικασιών εισδοχής και διαδικασιών έκδοσης αυτών των αδειών.

- (24) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ενιαία άδεια και την άδεια διαμονής που εκδίδεται για σκοπούς άλλους πλην της εργασίας δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα κράτη μέλη να εκδίδουν πρόσθετο έγγραφο προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν πιο ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τη σχέση εργασίας για την οποία δεν υπάρχει αρκετός χώρος στον μορφότυπο της άδειας διαμονής. Τέτοιο έγγραφο μπορεί να χρησιμεύει για την πρόληψη της εκμετάλλευσης υπηκόων τρίτων χωρών και την καταπολέμηση της παράνομης απασχόλησης, θα πρέπει όμως να είναι προαιρετικό για τα κράτη μέλη και να μη χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο της άδειας εργασίας, υπονομεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την έννοια της ενιαίας άδειας. Οι τεχνικές δυνατότητες που προσφέρει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και το σημείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση των πληροφοριών αυτών σε ηλεκτρονική μορφή. Επιπλέον, απαιτείται οι εργοδότες να ενημερώνουν τους εργαζομένους τρίτων χωρών για τις ουσιώδεις πτυχές της σχέσης εργασίας και για κάθε αλλαγή τους, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2019/1152 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁹.

⁹ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1152 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για διαφανείς και προβλέψιμους όρους εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 105).

- (25) Οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορεί να απορριφθεί μια αίτηση έκδοσης, τροποποίησης ή ανανέωσης ενιαίας άδειας ή βάσει των οποίων μπορεί να ανακληθεί η ενιαία άδεια θα πρέπει να είναι αντικειμενικού χαρακτήρα και θα πρέπει να καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης τήρησης της αρχής της ενωσιακής προτίμησης, όπως ορίζεται ιδιαίτερα στις σχετικές διατάξεις των πράξεων προσχώρησης του 2003 και του 2005. Οι αποφάσεις περί απόρριψης και οι αποφάσεις περί ανάκλησης θα πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως. Η απόφαση απόρριψης αίτησης έκδοσης, τροποποίησης ή ανανέωσης ενιαίας άδειας και η απόφαση ανάκλησης ενιαίας άδειας θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, κατά περίπτωση, και να σέβεται την αρχή της αναλογικότητας. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις που συνδέονται με την πολυπλοκότητα της αίτησης, και προς το συμφέρον του αιτούντος, θα πρέπει να μπορεί να παραταθεί η προθεσμία για τη λήψη απόφασης δυνάμει της παρούσας οδηγίας για πρόσθετη περίοδο 30 ημερών. Σε περίπτωση αλλαγής εργοδότη από τον κάτοχο ενιαίας άδειας, η παράταση για πρόσθετη περίοδο 15 ημερών θα πρέπει να αιτιολογείται δεόντως.

- (26) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι οικογένειές τους έχουν αποτελεσματική πρόσβαση στα δικαιώματά τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τους παρέχουν δωρεάν προσβάσιμες πληροφορίες σχετικά με τα αποδεικτικά έγγραφα που χρειάζονται για την υποβολή αίτησης για την ενιαία άδεια, καθώς και σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής και τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και τις διαδικαστικές εγγυήσεις για την προστασία τους και την προστασία των μελών της οικογένειάς τους. Οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν πληροφορίες για τους κοινωνικούς εταίρους, με ιδιαίτερη αναφορά στις οργανώσεις εργαζομένων, για τη διευκόλυνση της πληροφόρησής τους με σκοπό την καλύτερη προστασία τους στην εργασία.
- (27) Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που κατέχουν ισχύον ταξιδιωτικό έγγραφο και ενιαία άδεια που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν θα πρέπει να μπορούν να εισέρχονται και να διακινούνται ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως το κεκτημένο Σένγκεν για διάστημα μέχρι και τριών μηνών ανά εξάμηνο, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰ και το άρθρο 21 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της οικονομικής ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα¹¹ (σύμβαση Σένγκεν).

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

¹¹ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19.

- (28) Ελλείπει οριζόντιας ενωσιακής νομοθεσίας, τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών διαφέρουν, ανάλογα με το κράτος μέλος στο οποίο εργάζονται και με την ιθαγένειά τους. Με σκοπό να συνεχισθεί η περαιτέρω ανάπτυξη συνεκτικής πολιτικής μετανάστευσης και να μειωθεί η ανισότητα δικαιωμάτων που υπάρχει μεταξύ των πολιτών της Ένωσης και των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, καθώς και να συμπληρωθεί το ισχύον κεκτημένο όσον αφορά τη μετανάστευση, θα πρέπει να θεσπιστεί σύνολο δικαιωμάτων ιδίως για να ορίσει τους τομείς πολιτικής στους οποίους κατοχυρώνεται η ισότητα μεταχείρισης των υπηκόων ενός κράτους μέλους και των υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν ακόμα αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος. Σκοπός των σχετικών διατάξεων είναι να δημιουργηθούν ελάχιστες ισότιμες συνθήκες εντός της Ένωσης, να αναγνωρισθεί το γεγονός ότι οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών συμβάλλουν, με την εργασία τους και τους φόρους που καταβάλλουν, στην οικονομία της Ένωσης, και χρησιμεύουν ως μηχανισμός διασφάλισης για τη μείωση του αθέμιτου ανταγωνισμού μεταξύ των ημεδαπών εργαζομένων και των εργαζομένων από τρίτες χώρες, ο οποίος πηγάζει από την πιθανή εκμετάλλευση αυτών των τελευταίων. Ο «εργαζόμενος από τρίτη χώρα», όπως παρατίθεται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ορίζεται ως ο υπήκοος τρίτης χώρας που διαμένει νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους και του επιτρέπεται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης να εργάζεται εκεί σύμφωνα με το εθνικό Δίκαιο ή πρακτική. Στο πλαίσιο αυτό, ο εργαζόμενος από τρίτη χώρα πρέπει να διαθέτει σύμβαση εργασίας ή σχέση εργασίας, όπως οι εν λόγω έννοιες ορίζονται από το εθνικό δίκαιο, τις συλλογικές συμβάσεις ή τις πρακτικές ενός κράτους μέλους, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- (29) Όταν ένας κάτοχος ενιαίας άδειας αλλάζει εργοδότη, ο νέος εργοδότης θα πρέπει να κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές λεπτομέρειες σχετικά με την απασχόληση σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Η αλλαγή των συνθηκών απασχόλησης, όπως η διεύθυνση του εργοδότη, ο συνήθης τόπος εργασίας, το ωράριο εργασίας και η αμοιβή, δεν συνιστά από μόνη της αλλαγή εργοδότη.
- (30) Όλοι οι υπήκοοι τρίτων χωρών που διαμένουν και εργάζονται νόμιμα σε κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τουλάχιστον κοινό σύνολο δικαιωμάτων, βασιζόμενο στην ίση μεταχείριση με τους πολίτες του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν, ανεξάρτητα από τον αρχικό σκοπό ή τον λόγο εισδοχής. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία θα πρέπει να κατοχυρώνεται όχι μόνο για τους υπηκόους τρίτων χωρών που έγιναν δεκτοί στην επικράτεια κράτους μέλους για να εργασθούν, αλλά εξίσου σε εκείνους οι οποίοι έγιναν δεκτοί για άλλους λόγους και στη συνέχεια τους δόθηκε πρόσβαση στην αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με άλλες διατάξεις του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των μελών της οικογένειας εργαζομένου από τρίτη χώρα που έχουν γίνει δεκτά στο κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου¹², και των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³.

¹² Οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251 της 3.10.2003, σ. 12).

¹³ Οδηγία (ΕΕ) 2016/801 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair) (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 21).

- (31) Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης σε ορισμένους τομείς θα πρέπει να συνδέεται αυστηρά με τη νόμιμη διαμονή του υπηκόου τρίτης χώρας και με την πρόσβαση που του έχει χορηγηθεί στην αγορά εργασίας ενός κράτους μέλους, όπως αυτά προβλέπονται από την ενιαία άδεια που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διαμονή και την εργασία και από τις άδειες διαμονής που χορηγούνται για άλλους λόγους και περιέχουν τις πληροφορίες για την άδεια εργασίας.
- (32) Το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων από τρίτες χώρες με τους υπηκόους του κράτους μέλους όσον αφορά τους όρους απασχόλησης και τις συνθήκες εργασίας, όπως αναφέρεται στην παρούσα οδηγία συμβάλλει στην αξιοπρεπή εργασία και στην πρόληψη της εκμετάλλευσης των εργαζομένων από τρίτες χώρες. Το εν λόγω δικαίωμα θα πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τους όρους απασχόλησης, την αμοιβή, συμπεριλαμβανομένης της υπερωριακής εργασίας, τις κρατήσεις και την καταβολή καθυστερούμενων πληρωμών, τις αξιώσεις σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, την εφαρμογή της αρχής της ίσης αμοιβής για την ίδια εργασία, την απόλυση, την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών, την κατάρτιση, την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο εργασίας, τον χρόνο εργασίας και τις άδειες και τις αργίες. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης θα πρέπει να περιλαμβάνει τις συνθήκες εργασίας που καθορίζονται στο ενωσιακό δίκαιο, στο εθνικό δίκαιο, στις συλλογικές συμβάσεις και στην πρακτική ενός κράτους μέλους υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους υπηκόους του οικείου κράτους μέλους.

- (33) Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αναγνωρίζει τα επαγγελματικά προσόντα που αποκτώνται από υπήκοο τρίτης χώρας σε άλλο κράτος μέλος κατά τον ίδιο τρόπο όπως για τους πολίτες της Ένωσης και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα προσόντα που αποκτώνται σε τρίτη χώρα σύμφωνα με την οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων από τρίτες χώρες όσον αφορά την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών προσόντων σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διαδικασίες δεν θα πρέπει να θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να υποδέχονται τους εν λόγω εργαζομένους από τρίτες χώρες στην αγορά εργασίας τους.
- (34) Οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες θα πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση. Οι κλάδοι της κοινωνικής ασφάλισης καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵. Οι διατάξεις σχετικά με την ισότητα μεταχείρισης όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση που περιλαμβάνονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζονται επίσης στους εργαζομένους που γίνονται δεκτοί σε ένα κράτος μέλος απευθείας από τρίτη χώρα. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να χορηγεί στους εργαζομένους από τρίτες χώρες περισσότερα δικαιώματα από τα προβλεπόμενα ήδη στο κείμενο ενωσιακό δίκαιο στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης για υπηκόους τρίτων χωρών σε περιπτώσεις που εμφανίζουν διασυνοριακά στοιχεία.

¹⁴ Οδηγία 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22).

¹⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1).

- (35) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε, με την απόφασή του της 25ης Νοεμβρίου 2020 στην υπόθεση C-302/19¹⁶, ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνηθεί ή να μειώσει την παροχή κοινωνικής ασφάλισης στον κάτοχο ενιαίας άδειας με το αιτιολογικό ότι ορισμένα ή όλα τα μέλη της οικογένειάς του εν λόγω κατόχου δεν κατοικούν στο έδαφός του, αλλά σε τρίτη χώρα, εάν χορηγεί την εν λόγω παροχή στους δικούς του υπηκόους ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας των μελών της οικογένειάς τους.
- (36) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν τουλάχιστον ίση μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που εργάζονται ή που, ύστερα από μια ελάχιστη περίοδο απασχόλησης, είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι. Τυχόν περιορισμοί στην ίση μεταχείριση στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που παρέχονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷.
- (37) Το δίκαιο της Ένωσης δεν περιορίζει την εξουσία των κρατών μελών να οργανώνουν τα δικά τους συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγούνται οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και το ύψος των παροχών αυτών και την περίοδο για την οποία καταβάλλονται. Ωστόσο, κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφώνονται με το ενωσιακό δίκαιο.

¹⁶ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 25ης Νοεμβρίου 2020, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) κατά WS, C-302/19, ECLI:EU:C:2020:957, σκέψη 39.

¹⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1231/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για την επέκταση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 987/2009 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν διέπονται ήδη από τους κανονισμούς αυτούς μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 344 της 29.12.2010, σ. 1).

- (38) Η ίση μεταχείριση των εργαζομένων από τρίτες χώρες δεν θα πρέπει να καλύπτει τα μέτρα στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης τα οποία χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας.
- (39) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αποτρέπουν τις διακρίσεις σε βάρος εργαζομένων από τρίτες χώρες όσον αφορά την πρόσβασή τους σε αγαθά και υπηρεσίες για τα οποία διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των εργαζομένων από τρίτες χώρες με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και το εθνικό δίκαιο. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην αποφυγή πιθανών διακρίσεων όσον αφορά την πρόσβαση σε ιδιωτική ενοικιαζόμενη στέγη, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι συνθήκες στέγασης και οι συμβάσεις μίσθωσης πληρούν τα εθνικά πρότυπα και τους εθνικούς κανόνες για την ιδιωτική μίσθωση, μεταξύ άλλων πρότυπα και κανόνες όσον αφορά τα ποσά των ενοικίων. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες παραμένουν ελεύθεροι να επιλέξουν το κατάλυμά τους, χωρίς την υποχρέωση διαμονής στο κατάλυμα που παρέχει ο εργοδότης, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των εργαζομένων του οικείου κράτους μέλους, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- (40) Με σκοπό την ενίσχυση της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων από τρίτες χώρες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέψουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις κατά των εργοδοτών σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της προσχώρησης σε οργάνωση εργαζομένων, καθώς και τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004.

- (41) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή επιβολή των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, θα πρέπει να προβλέπουν κατάλληλους μηχανισμούς για την παρακολούθηση και, κατά περίπτωση, αποτελεσματικές και επαρκείς επιθεωρήσεις στην επικράτειά τους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή τη διοικητική πρακτική. Οι υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με την επιθεώρηση εργασίας ή άλλες αρμόδιες αρχές θα πρέπει, κατά περίπτωση, να έχουν πρόσβαση στον χώρο εργασίας.
- (42) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν την ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών μέσω των οποίων οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες θα πρέπει να μπορούν να ασκούν ένδικα μέσα και να υποβάλλουν καταγγελίες απευθείας ή μέσω τρίτων που έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο, τη διοικητική πρακτική ή ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, όπως συνδικαλιστικές οργανώσεις ή άλλες ενώσεις, ή μέσω αρμόδιων αρχών. Οι εν λόγω αποτελεσματικοί μηχανισμοί θεωρούνται απαραίτητοι για την αντιμετώπιση καταστάσεων στις οποίες οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες δεν γνωρίζουν την ύπαρξη μηχανισμών επιβολής ή διστάζουν να τους χρησιμοποιήσουν επ' ονόματί τους, διότι, για παράδειγμα, φοβούνται τις πιθανές συνέπειες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες έχουν την ίδια πρόσβαση σε νομικές διαδικασίες με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν, συμπεριλαμβανομένων δικαστικών και διοικητικών διαδικασιών, καταγγελιών, διαμεσολάβησης και άλλων μηχανισμών που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο για τους υπηκόους του κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να διασφαλίζουν την πρόσβαση σε νομική συνδρομή υπό τους ίδιους όρους που προβλέπονται για τους ημεδαπούς εργαζομένους στις εν λόγω διαδικασίες, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

- (43) Με γνώμονα την προστασία των εργαζομένων, θα πρέπει ήδη να θεσπιστούν και να τεθούν σε ισχύ σε εθνικό επίπεδο παρόμοια εθνικά μέτρα που αφορούν την παρακολούθηση, την αξιολόγηση, τις επιθεωρήσεις, τις κυρώσεις και τη διευκόλυνση των καταγγελιών.
- (44) Η ενιαία άδεια θα πρέπει να επιτρέπει στον κάτοχό της να αλλάξει εργοδότη κατά την περίοδο ισχύος της. Πέρα από την επαλήθευση του κατά πόσον ο κάτοχος ενιαίας άδειας εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίζουν ορισμένες προϋποθέσεις για την αλλαγή εργοδότη, συμπεριλαμβανομένης διαδικασίας κοινοποίησης και ελέγχου της κατάστασης στην αγορά εργασίας, εάν το οικείο κράτος μέλος διενεργεί ελέγχους της κατάστασης στην αγορά εργασίας για τις αιτήσεις χορήγησης ενιαίας άδειας. Προκειμένου να αποτραπούν πιθανές καταχρήσεις στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας που σχετίζονται με την αλλαγή εργοδότη, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να καθορίζουν ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα για το οποίο ο κάτοχος ενιαίας άδειας υποχρεούται να εργαστεί για τον πρώτο εργοδότη πριν αλλάξει εργοδότη. Ανεξάρτητα από τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας που θεσπίζεται βάσει του εθνικού δικαίου, το εν λόγω ελάχιστο χρονικό διάστημα δεν θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να υπερβαίνει τους έξι μήνες. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, για παράδειγμα σε περίπτωση εκμετάλλευσης του κατόχου ενιαίας άδειας ή εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώνει τις νομικές υποχρεώσεις του σε σχέση με τον κάτοχο ενιαίας άδειας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν την αλλαγή εργοδότη πριν από τη λήξη του εν λόγω ελάχιστου χρονικού διαστήματος.

- (45) Η ενιαία άδεια δεν θα πρέπει να ανακαλείται για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών σε περίπτωση ανεργίας ή έξι μηνών εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι κάτοχος της ενιαίας άδειας για διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών. Για περιόδους ανεργίας μεγαλύτερες των τριών μηνών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαιτούν από τους κάτοχους ενιαίας άδειας να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτουν επαρκείς ίδιους πόρους.
- (46) Προκειμένου να ενισχυθούν οι γνώσεις σχετικά με τη διαδικασία απόκτησης της ενιαίας άδειας και τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις και τις διαδικαστικές εγγυήσεις των εργαζομένων από τρίτες χώρες και των μελών των οικογενειών τους, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να ενισχύσουν τις διαφημιστικές δραστηριότητες και τις ενημερωτικές εκστρατείες σχετικά με τα θέματα αυτά, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, δραστηριοτήτων και εκστρατειών που απευθύνονται σε τρίτες χώρες.
- (47) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων που περιλαμβάνονται στο δίκαιο της Ένωσης και τα ισχύοντα διεθνή μέσα.
- (48) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργοποιούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς διακρίσεις με βάση το φύλο, τη φυλή, το χρώμα, την εθνοτική ή κοινωνική καταγωγή, τα γενετικά χαρακτηριστικά, τη γλώσσα, το θρήσκευμα ή το φρόνημα, τις πολιτικές ή οποιεσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, την ιδιότητα μέλους εθνικής μειονότητας, την περιουσία, τη γέννηση, την αναπηρία, την ηλικία ή τον γενετήσιο προσανατολισμό, ιδίως σύμφωνα με την οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου¹⁸ και την οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου¹⁹.

¹⁸ Οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22).

¹⁹ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16).

- (49) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή ο καθορισμός ενιαίας διαδικασίας αίτησης με σκοπό τη χορήγηση ενιαίας άδειας που να επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να εργάζονται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και ενός κοινού συνόλου δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, αλλά μπορούν, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (50) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αντικατοπτρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 ΣΕΕ.
- (51) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- (52) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (53) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας της προϋπάρχουσας οδηγίας. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται απορρέει από την εν λόγω προϋπάρχουσα οδηγία.
- (54) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας που παρατίθεται στο παράρτημα I,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Κεφάλαιο I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει:
 - α) ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας η οποία θα επιτρέπει στους υπηκόους τρίτων χωρών να διαμένουν στο έδαφος κράτους μέλους με σκοπό την εργασία, με στόχο να απλουστευθούν οι διαδικασίες εισδοχής των συγκεκριμένων προσώπων και να διευκολυνθεί ο έλεγχος του καθεστώτος τους·
 - β) κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος, ανεξαρτήτως του σκοπού της αρχικής εισδοχής τους στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, τα οποία βασίζονται σε ίση μεταχείριση με εκείνη που επιφυλάσσεται στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους.
2. Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει το δικαίωμα των κρατών μελών να καθορίζουν τους όγκους εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών σύμφωνα με το άρθρο 79 παράγραφος 5 ΣΛΕΕ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ·
- 2) «εργαζόμενος από τρίτη χώρα»: κάθε υπήκοος τρίτης χώρας που έχει γίνει δεκτός στο έδαφος ενός κράτους μέλους και ο οποίος διαμένει νομίμως και του έχει χορηγηθεί άδεια εργασίας, στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης σε αυτό το κράτος μέλος σύμφωνα με συλλογικές συμβάσεις, το εθνικό δίκαιο ή πρακτική·
- (3) «ενιαία άδεια»: άδεια διαμονής που εκδίδεται από τις αρχές ενός κράτους μέλους, η οποία επιτρέπει στον υπήκοο τρίτης χώρας να διαμένει νόμιμα στην επικράτειά του με σκοπό την εργασία·
- (4) «ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης»: κάθε διαδικασία που οδηγεί, βάσει ενιαίας αίτησης που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας, ή από τον εργοδότη του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας, με σκοπό να του χορηγηθεί άδεια διαμονής και εργασίας στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, σε απόφαση σχετικά με την εν λόγω αίτηση για την ενιαία άδεια.

Άρθρο 3
Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών:
 - α) που ζητούν την άδεια να διαμένουν με σκοπό την εργασία σε ένα κράτος μέλος·
 - β) που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο, οι οποίοι λαμβάνουν άδεια εργασίας και κατέχουν άδεια διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002· ή
 - γ) που έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος με σκοπό την εργασία σύμφωνα με το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών:
 - α) οι οποίοι είναι μέλη οικογένειας πολιτών της Ένωσης που άσκησαν ή ασκούν το δικαίωμά τους της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης σύμφωνα με την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰.

²⁰ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77).

- β) οι οποίοι, μαζί με τα μέλη της οικογένειάς τους και ανεξαρτήτως της εθνικότητάς τους, απολαύουν δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας ισοδύναμων με εκείνα των πολιτών της Ένωσης δυνάμει συμφωνιών είτε μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών είτε μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών·
- γ) οι οποίοι είναι αποσπασμένοι για όσο καιρό διαρκεί η απόσπασή τους·
- δ) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους προκειμένου να εργαστούν ως ενδοεταιρικός μετατιθέμενος εργαζόμενος σύμφωνα με την οδηγία 2014/66/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹·
- ε) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτεια ενός κράτους μέλους ως εποχικοί εργαζόμενοι σύμφωνα με την οδηγία 2014/36/ΕΕ ή ως εσωτερικοί άμισθοι βοηθοί (au pair)·
- στ) οι οποίοι επιτρέπεται να διαμένουν σε κράτος μέλος για λόγους προσωρινής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου²², ή οι οποίοι ζήτησαν την άδεια να παραμείνουν σε αυτό για τον ίδιο λόγο και αναμένουν απόφαση σχετικά με το καθεστώς τους·

²¹ Οδηγία 2014/66/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στο πλαίσιο ενδοεταιρικής μετάθεσης (ΕΕ L 157 της 27.5.2014, σ. 1).

²² Οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12).

- ζ) οι οποίοι απολαύουν διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²³ ή έχουν υποβάλει αίτηση για διεθνή προστασία σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, χωρίς να έχει ληφθεί ακόμη οριστική απόφαση για την αίτησή τους·
- η) οι οποίοι απολαύουν προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους ή οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτημα για προστασία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους, χωρίς να έχει ληφθεί οριστική απόφαση για την αίτησή τους·
- θ) οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/ΕΚ·
- ι) των οποίων η απομάκρυνση έχει ανασταλεί για πραγματικούς ή νομικούς λόγους·
- ια) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί στο έδαφος κράτους μέλους ως αυτοαπασχολούμενοι εργαζόμενοι·
- ιβ) οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση για εισδοχή ή έχουν γίνει δεκτοί ως ναυτικοί προς απασχόληση ή εργασία υπό οποιαδήποτε ιδιότητα σε πλοίο νηολογημένο σε κράτος μέλος ή που φέρει τη σημαία κράτους μέλους.

²³ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους είτε έχει χορηγηθεί άδεια να εργάζονται στην επικράτεια κράτους μέλους για χρονικό διάστημα όχι ανώτερο των έξι μηνών είτε έχουν γίνει δεκτοί σε ένα κράτος μέλος για λόγους σπουδών.
4. Το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργάζονται βάσει θεώρησης.
5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο η) του παρόντος άρθρου, το κεφάλαιο III εφαρμόζεται στους δικαιούχους προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τις διεθνείς υποχρεώσεις ή την πρακτική κράτους μέλους, εφόσον το εθνικό δίκαιο τους επιτρέπει να εργάζονται.

Κεφάλαιο II

Ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης και ενιαία άδεια

Άρθρο 4

Ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης

1. Κάθε αίτηση για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας υποβάλλεται σύμφωνα με ενιαία διαδικασία αίτησης. Τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν οι αιτήσεις χορήγησης ενιαίας άδειας πρέπει να υποβάλλονται από τον υπήκοο τρίτης χώρας ή από τον εργοδότη του υπηκόου τρίτης χώρας. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν υποβολή αιτήσεων από οποιονδήποτε από τους δύο.
2. Μια αίτηση για τη χορήγηση ενιαίας άδειας λαμβάνεται υπόψη και εξετάζεται είτε όταν ο υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει εκτός της επικράτειας του κράτους μέλους στο οποίο ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας επιθυμεί να εισέλθει, είτε όταν ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας διαμένει ήδη στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους ως κάτοχος έγκυρης άδειας διαμονής. Ένα κράτος μέλος μπορεί επίσης να δέχεται, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, αιτήσεις ενιαίας άδειας που υποβάλλονται από άλλους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι βρίσκονται νόμιμα στο έδαφός του.

3. Τα κράτη μέλη εξετάζουν την αίτηση που έχει υποβληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εκδίδουν απόφαση σχετικά με την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση της ενιαίας άδειας εφόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο. Η απόφαση που αφορά την έκδοση, την τροποποίηση ή την ανανέωση της ενιαίας άδειας λαμβάνει τη μορφή ενιαίας διοικητικής πράξης που συνδυάζει τίτλο διαμονής και άδεια εργασίας.
4. Εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο και σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εκδίδει ενιαία άδεια μόνο στην επικράτειά του, το οικείο κράτος μέλος χορηγεί στον υπήκοο τρίτης χώρας την θεώρηση που απαιτείται για την απόκτηση ενιαίας άδειας.
5. Εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη εκδίδουν ενιαία άδεια στους υπηκόους τρίτων χωρών που υποβάλλουν αίτηση εισδοχής και στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν ήδη γίνει δεκτοί και υποβάλλουν αίτηση για ανανέωση ή τροποποίηση της άδειας διαμονής τους μετά την έναρξη ισχύος των εθνικών εκτελεστικών διατάξεων.

Άρθρο 5

Αρμόδια αρχή

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρμόδια αρχή για την παραλαβή της αίτησης και την έκδοση της ενιαίας άδειας.
2. Η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση για την αίτηση χορήγησης ενιαίας άδειας το συντομότερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση, εντός 90 ημερών από την ημερομηνία υποβολής πλήρους αίτησης.

Η προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει τον έλεγχο της κατάστασης στην αγορά εργασίας όταν ο εν λόγω έλεγχος διενεργείται στο πλαίσιο ατομικής αίτησης για τη χορήγηση ενιαίας άδειας.

Εφόσον δεν ληφθεί απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, οιοσδήποτε συνέπειες καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί την απόφασή της εγγράφως στον αιτούντα, σύμφωνα με τις διαδικασίες κοινοποίησης που προβλέπονται στο σχετικό εθνικό δίκαιο. Όταν ο εργοδότης του υπηκόου τρίτης χώρας υποβάλλει την αίτηση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο εργοδότης ενημερώνει εγκαίρως τον υπήκοο τρίτης χώρας σχετικά με το καθεστώς της αίτησης και την έκβασή της.
4. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που χορηγούνται προς υποστήριξη της αίτησης είναι ανεπαρκή σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον αιτούντα εγγράφως για τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα και τάσσει εύλογη προθεσμία για την προσκόμισή τους. Η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου και το πρόσθετο χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 αναστέλλονται μέχρις ότου η αρμόδια αρχή ή οι άλλες σχετικές αρχές λάβουν τις απαιτούμενες συμπληρωματικές πληροφορίες. Εάν οι πληροφορίες ή τα έγγραφα που απαιτούνται επιπροσθέτως δεν προσκομισθούν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η αρμόδια αρχή μπορεί να απορρίψει την αίτηση.

Άρθρο 6
Ενιαία άδεια

1. Τα κράτη μέλη εκδίδουν την ενιαία άδεια χρησιμοποιώντας τον ενιαίο τύπο που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας σύμφωνα με το σημείο α) σημεία 12 και 16 του παραρτήματός του.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας, όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο και την αμοιβή, σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο σημείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, ένας υπήκοος τρίτης χώρας στον οποίο χορηγείται η ενιαία άδεια έχει το δικαίωμα να επαληθεύει τα προσωπικά στοιχεία που περιέχονται στην εν λόγω άδεια και, κατά περίπτωση, να ζητεί τη διόρθωση ή τη διαγραφή τους.

2. Όταν εκδίδουν την ενιαία άδεια, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν τυχόν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 7

Άδειες διαμονής που εκδίδονται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας

1. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη αναγράφουν τα στοιχεία σχετικά με την άδεια εργασίας, ανεξάρτητα από το είδος της άδειας διαμονής.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συμπεριλαμβάνουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εργασιακή σχέση του υπηκόου τρίτης χώρας, όπως το όνομα και τη διεύθυνση του εργοδότη, τον τόπο εργασίας, το είδος εργασίας, το ωράριο και την αμοιβή, σε έντυπη μορφή ή να αποθηκεύουν τέτοια δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002 και στο σημείο α) σημείο 20 του παραρτήματός του. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, ένας υπήκοος τρίτης χώρας στον οποίο χορηγείται η άδεια διαμονής έχει το δικαίωμα να επαληθεύει τις πρόσθετες πληροφορίες που περιέχονται στην εν λόγω άδεια και, κατά περίπτωση, να ζητεί τη διόρθωση ή τη διαγραφή των εν λόγω πληροφοριών.

2. Όταν εκδίδουν άδειες διαμονής σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1030/2002, τα κράτη μέλη δεν εκδίδουν πρόσθετες άδειες ως απόδειξη της άδειας πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 8
Διαδικαστικές εγγυήσεις

1. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ενιαίας άδειας ή κάθε απόφαση ανάκλησης ενιαίας άδειας βάσει κριτηρίων που ορίζονται στο εθνικό ή ενωσιακό δίκαιο πρέπει να αιτιολογείται δεόντως στη γραπτή κοινοποίηση.
2. Κάθε απόφαση περί απόρριψης της αίτησης για την έκδοση, τροποποίηση ή ανανέωση ή απόφαση περί ανάκλησης ενιαίας άδειας λαμβάνει υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης και τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο. Μια τέτοια υπόθεση υπόκειται σε ένδικα μέσα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο. Στη γραπτή κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να διευκρινίζεται το δικαστήριο ή η διοικητική αρχή ενώπιον της οποίας ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή, καθώς και η σχετική προθεσμία.
3. Η προθεσμία για τη λήψη απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 μπορεί να παραταθεί για πρόσθετο χρονικό διάστημα 30 ημερών, σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις που συνδέονται με την πολυπλοκότητα της αίτησης, μέσω κοινοποίησης στον αιτούντα σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.
4. Το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο μπορεί να παραταθεί για πρόσθετο χρονικό διάστημα 15 ημερών, σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις.

Άρθρο 9
Πρόσβαση σε πληροφορίες

Τα κράτη μέλη καθιστούν εύκολα διαθέσιμες και παρέχουν κατόπιν αιτήσεως, στον υπήκοο τρίτης χώρας και στον μελλοντικό εργοδότη:

- α) επαρκείς πληροφορίες σχετικά με όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που χρειάζονται για την αίτηση και, κατά περίπτωση, σχετικά με τα ισχύοντα τέλη·
- β) πληροφορίες σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των διαδικαστικών εγγυήσεων, συμπεριλαμβανομένων των ενδίκων μέσων, των υπηκόων τρίτων χωρών και των μελών των οικογενειών τους, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις οργανώσεις των εργαζομένων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 10
Τέλη

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την καταβολή τελών για την επεξεργασία των αιτήσεων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το επίπεδο των τελών που απαιτούνται από κράτος μέλος για την επεξεργασία των αιτήσεων δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα υψηλό ή υπερβολικό. Όταν τα τέλη για την επεξεργασία των αιτήσεων καταβάλλονται από τον εργοδότη, ο εργοδότης δεν δικαιούται να ανακτήσει τα εν λόγω τέλη από τον υπήκοο τρίτης χώρας.

Άρθρο 11

Δικαιώματα βάσει της ενιαίας άδειας

1. Σε περίπτωση που έχει εκδοθεί ενιαία άδεια, παρέχει, κατά την περίοδο ισχύος της, στον κάτοχό της τα ακόλουθα ελάχιστα δικαιώματα:
 - α) εισόδου και διαμονής στην επικράτεια του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εφόσον ο κάτοχός της πληροί όλες τις προϋποθέσεις εισδοχής κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δίκαιο·
 - β) ελεύθερης πρόσβασης στο σύνολο της επικράτειας του κράτους μέλους έκδοσης της ενιαίας άδειας, εντός των ορίων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο·
 - γ) άσκησης της συγκεκριμένης εργασιακής δραστηριότητας που επιτρέπεται βάσει της ενιαίας άδειας και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
 - δ) ενημέρωσης για τα δικαιώματα που χορηγούνται στον κάτοχο βάσει της ενιαίας άδειας σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, άλλο ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον κάτοχο ενιαίας άδειας να αλλάζει εργοδότη. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαρτούν το δικαίωμα του κατόχου ενιαίας άδειας να αλλάξει εργοδότη από οποιονδήποτε από τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 3.
3. Εντός της περιόδου ισχύος της ενιαίας άδειας, τα κράτη μέλη μπορούν:
 - α) να απαιτούν την κοινοποίηση της αλλαγής εργοδότη στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο·

- β) να απαιτούν η αλλαγή εργοδότη να υπόκειται σε έλεγχο της κατάστασης στην αγορά εργασίας εάν το οικείο κράτος μέλος διενεργεί ελέγχους της κατάστασης στην αγορά εργασίας, για τις αιτήσεις χορήγησης ενιαίας άδειας·
- γ) να απαιτούν ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου ο κάτοχος ενιαίας άδειας υποχρεούται να εργαστεί στον πρώτο εργοδότη.

Το ελάχιστο χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), δεν υπερβαίνει τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας ή την περίοδο ισχύος της άδειας. Σε κάθε περίπτωση, δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον κάτοχο ενιαίας άδειας να αλλάξει εργοδότη πριν από τη λήξη του εν λόγω ελάχιστου χρονικού διαστήματος σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις σοβαρής παραβίασης από τον εργοδότη των όρων και προϋποθέσεων της σχέσης εργασίας.

Σε περίπτωση που το κράτος μέλος απαιτεί την κοινοποίηση της αλλαγής εργοδότη σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο α), το δικαίωμα του κατόχου ενιαίας άδειας να αλλάξει εργοδότη μπορεί να ανασταλεί για μέγιστο χρονικό διάστημα 45 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης στις αρμόδιες εθνικές αρχές. Κατά τη διάρκεια του εν λόγω χρονικού διαστήματος, οι εθνικές αρμόδιες αρχές μπορούν να επαληθεύσουν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία β) και γ), κατά περίπτωση, καθώς και να επαληθεύσουν αν εξακολουθούν να πληρούνται οι λοιπές απαιτήσεις που ορίζονται από το ενωσιακό ή το εθνικό δίκαιο. Το κράτος μέλος δύναται να αντισταχθεί στην αλλαγή εργοδότη εντός του εν λόγω χρονικού διαστήματος των 45 ημερών.

4. Η ανεργία καθεαυτή δεν αποτελεί λόγο ανάκλησης ενιαίας άδειας υπό τον όρο ότι:
- α) το συνολικό χρονικό διάστημα ανεργίας δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες κατά τη διάρκεια της περιόδου ισχύος της ενιαίας άδειας ή τους έξι μήνες, εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι κάτοχος της ενιαίας άδειας για διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών·
 - β) η έναρξη και, κατά περίπτωση, η λήξη κάθε περιόδου ανεργίας κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους, σύμφωνα με τις σχετικές εθνικές διαδικασίες.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο στοιχείο α), το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει στον κάτοχο ενιαίας άδειας να είναι άνεργος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), τα κράτη μέλη καθορίζουν εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο εργοδότης του υπηκόου τρίτης χώρας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές.

Για περιόδους ανεργίας μεγαλύτερες των τριών μηνών, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον κάτοχο ενιαίας άδειας να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ότι διαθέτει επαρκείς ιδίους πόρους για τη συντήρησή του χωρίς προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας του οικείου κράτους μέλους.

Όταν ο άνεργος κάτοχος ενιαίας άδειας βρει νέο εργοδότη εντός της επιτρεπόμενης περιόδου ανεργίας που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο, και όταν ένα κράτος μέλος εξαρτά την ανάληψη νέας απασχόλησης από οποιονδήποτε από τους όρους που καθορίζονται στην παράγραφο 3, επιτρέπει στον κάτοχο ενιαίας άδειας να παραμείνει στο έδαφός του έως ότου οι αρμόδιες αρχές επαληθεύσουν την εκπλήρωση των όρων που ορίζονται στην παράγραφο 3, ακόμη και αν η επιτρεπόμενη περίοδος ανεργίας έχει λήξει.

5. Όταν η διάρκεια ισχύος της ενιαίας άδειας λήγει κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανανέωσής της, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον υπήκοο τρίτης χώρας να παραμείνει στην επικράτειά τους σαν ο εν λόγω υπήκοος τρίτης χώρας να ήταν κάτοχος ενιαίας άδειας έως ότου οι αρμόδιες αρχές εκδώσουν απόφαση σχετικά με την αίτηση ανανέωσής της.
6. Όταν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι ο κάτοχος ενιαίας άδειας έχει βιώσει ιδιαίτερα καταχρηστικούς όρους εργασίας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο θ) της οδηγίας 2009/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁴, το εν λόγω κράτος μέλος παρατείνει την επιτρεπόμενη περίοδο ανεργίας που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου κατά τρεις μήνες.

²⁴ Οδηγία 2009/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την επιβολή ελάχιστων προτύπων όσον αφορά τις κυρώσεις και τα μέτρα κατά των εργοδοτών που απασχολούν παράνομα διαμένοντες υπηκόους τρίτων χωρών (ΕΕ L 168 της 30.6.2009, σ. 28).

Κεφάλαιο III

Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης

Άρθρο 12

Δικαίωμα ίσης μεταχείρισης

1. Οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) απολαύουν ίσης μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά τουλάχιστον:
 - α) τους όρους απασχόλησης και τις συνθήκες εργασίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αμοιβή, την απόλυση, το ωράριο εργασίας, την άδεια και τις διακοπές και την ίση μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, καθώς και την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο εργασίας·
 - β) το δικαίωμα στην απεργία και στην ανάληψη συνδικαλιστικής δράσης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και πρακτική του κράτους μέλους, στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, της προσχώρησης και της συμμετοχής σε οργάνωση εργαζόμενων ή εργοδοτών ή οποιαδήποτε επαγγελματική οργάνωση, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων και των πλεονεκτημάτων που παρέχονται από τις οργανώσεις αυτές, όπως το δικαίωμα διαπραγμάτευσης και σύναψης συλλογικών συμβάσεων, με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων για τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια·
 - γ) την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση·

- δ) την αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων επαγγελματικών τίτλων, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες·
- ε) τους κλάδους της κοινωνικής ασφάλισης, όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004·
- στ) τα φορολογικά πλεονεκτήματα, υπό την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος θεωρείται ότι είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος μέλος·
- ζ) την πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών που προσφέρονται στο κοινό, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών για την απόκτηση πρόσβασης σε δημόσια και ιδιωτική στέγαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη της ελευθερίας σύναψης συμβάσεων σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο·
- η) τις υπηρεσίες παροχής συμβουλών και πληροφόρησης που προσφέρονται από γραφεία εύρεσης εργασίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την ίση μεταχείριση:

- α) όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο γ):
 - i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εργαζομένους από τρίτες χώρες οι οποίοι εργάζονται ή εργάζονταν στο παρελθόν και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι,
 - ii) αποκλείοντας τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που έχουν γίνει δεκτοί στην επικράτειά τους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΥ) 2016/801,
 - iii) αποκλείοντας επιδόματα και δάνεια σπουδών και διαβίωσης ή άλλα επιδόματα και δάνεια,

- iv) ορίζοντας ειδικές προϋποθέσεις περιλαμβανομένης της δέουσας γνώσης της γλώσσας και της πληρωμής των διδάκτρων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όσον αφορά την πρόσβαση στην πανεπιστημιακή και τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατάρτιση και την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση που δεν συνδέεται άμεσα με τη συγκεκριμένη απασχόληση.
- β) περιορίζοντας τα δικαιώματα που χορηγούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο ε) στους εργαζομένους από τρίτες χώρες, αλλά δεν μπορούν να περιορίσουν τα δικαιώματα αυτά για εργαζομένους από τρίτες χώρες οι οποίοι εργάζονται ή εργάστηκαν για ελάχιστο διάστημα έξι μηνών και είναι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι.
- Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η παράγραφος 1 στοιχείο ε) σχετικά με τις οικογενειακές παροχές δεν εφαρμόζεται σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους έχει επιτραπεί να εργαστούν στην επικράτεια κράτους μέλους για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, σε υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί με σκοπό τις σπουδές ή σε υπηκόους τρίτων χωρών στους οποίους επιτρέπεται να εργαστούν βάσει θεώρησης·
- γ) όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο στ) σχετικά με τα φορολογικά πλεονεκτήματα, περιορίζοντας την εφαρμογή της σε περιπτώσεις όπου ο καταχωρισμένος ή συνήθης τόπος διαμονής των μελών της οικογένειας του εργαζομένου από τρίτη χώρα για τα οποία αιτείται τα πλεονεκτήματα ευρίσκεται εντός της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους.

δ) όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο ζ):

- i) περιορίζοντας την εφαρμογή της σε εκείνους τους εργαζομένους από τρίτες χώρες οι οποίοι εργάζονται,
- ii) περιορίζοντας την πρόσβαση στη στέγαση, εξαιρουμένης της ενοικίασης ιδιωτικής κατοικίας, εντός των ορίων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.

- 3. Το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 δεν θίγει το δικαίωμα του κράτους μέλους να αφαιρεί ή να αρνείται να ανανεώσει την άδεια διαμονής που εκδίδεται βάσει της παρούσας οδηγίας, την άδεια διαμονής που εκδίδεται για άλλους σκοπούς πλην της εργασίας ή οποιαδήποτε άλλη άδεια εργασίας σε κράτος μέλος.
- 4. Οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες που μετακινούνται προς τρίτη χώρα ή οι επιζώντες των εν λόγω εργαζομένων που διαμένουν σε τρίτη χώρα και που έλκουν δικαιώματα από αυτούς λαμβάνουν τις νόμιμες συντάξεις γήρατος, αναπηρίας και επιζώντων τις οποίες δικαιούνται βάσει της προηγούμενης απασχόλησης αυτών των εργαζομένων, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004, υπό τις ίδιες συνθήκες και με τους ίδιους συντελεστές όπως οι πολίτες των οικείων κρατών μελών όταν μεταβαίνουν σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 13

Παρακολούθηση, εκτίμηση, επιθεωρήσεις και κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν μέτρα για την πρόληψη πιθανών καταχρήσεων και την επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις, από τους εργοδότες, των εθνικών διατάξεων περί ίσης μεταχείρισης που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 12. Τα μέτρα περιλαμβάνουν την παρακολούθηση, τις εκτιμήσεις και, κατά περίπτωση, τις επιθεωρήσεις, ιδίως σε τομείς με υψηλό κίνδυνο παραβιάσεων των εργασιακών δικαιωμάτων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή τη διοικητική πρακτική.
2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κυρώσεις κατά των εργοδοτών που δεν έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες που είναι υπεύθυνες για την επιθεώρηση της εργασίας ή άλλες αρμόδιες αρχές και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο για τους υπηκόους του κράτους μέλους, οι οργανώσεις που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των εργαζομένων έχουν πρόσβαση στον χώρο εργασίας. Όταν προβλέπεται η παροχή στέγασης από τον εργοδότη και εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο για τους υπηκόους του κράτους μέλους, η πρόσβαση στο χώρο εργασίας περιλαμβάνει την εν λόγω πρόσβαση σε στέγαση εφόσον γίνεται με τη συγκατάθεση του εργαζομένου από τρίτη χώρα.

Άρθρο 14

Διευκόλυνση των καταγγελιών και της άσκησης ένδικων μέσων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι υφίστανται αποτελεσματικοί μηχανισμοί μέσω των οποίων οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες μπορούν να υποβάλλουν καταγγελίες κατά των εργοδοτών τους:
 - α) απευθείας·
 - β) μέσω τρίτων που έχουν, σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζει το εθνικό τους δίκαιο, έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία και τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας· και
 - γ) μέσω αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους, όταν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τρίτοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) μπορούν να συμμετέχουν είτε εξ ονόματος εργαζομένου από τρίτη χώρα είτε προς υποστήριξη του εργαζομένου από τρίτη χώρα, με την έγκριση του εν λόγω εργαζομένου από τρίτη χώρα, σε κάθε διοικητική ή αστική διαδικασία που αποσκοπεί στην επιβολή της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι από τρίτες χώρες έχουν την ίδια πρόσβαση με τους υπηκόους του κράτους μέλους στο οποίο διαμένουν όσον αφορά:
- α) μέτρα προστασίας κατά της απόλυσης ή άλλης δυσμενούς μεταχείρισης από τον εργοδότη ως αντίδραση σε καταγγελία εντός της επιχείρησης·
 - β) κάθε δικαστική διαδικασία που αποσκοπεί στην επιβολή της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Κεφάλαιο IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 15

Ευνοϊκότερες διατάξεις

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων:
 - α) του ενωσιακού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των διμερών και πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Ένωσης ή της Ένωσης και των μελών της, αφενός, και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών, αφετέρου· και
 - β) διμερών ή πολυμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και μίας ή περισσότερων τρίτων χωρών.
2. Η παρούσα οδηγία τελεί υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος των κρατών μελών να θεσπίζουν ή να διατηρούν ευνοϊκότερες διατάξεις για τα πρόσωπα στα οποία αυτή εφαρμόζεται.

Άρθρο 16
Ενημέρωση του κοινού

Τα κράτη μέλη καθιστούν εύκολα προσβάσιμη στο ευρύ κοινό τακτικά ενημερωμένη δέσμη πληροφοριών, μεταξύ άλλων μέσω πηγών προσβάσιμων σε σχετικές τρίτες χώρες:

- α) σχετικά με τους όρους εισδοχής και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στην επικράτειά τους με σκοπό την εργασία·
- β) σχετικά με όλα τα αποδεικτικά έγγραφα που απαιτούνται για την αίτηση ενιαίας άδειας·
- γ) σχετικά με τους όρους εισόδου και διαμονής, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των διαδικαστικών εγγυήσεων των υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και των μελών των οικογενειών τους.

Άρθρο 17
Υποβολή εκθέσεων

1. Σε τακτά διαστήματα, και την πρώτη φορά έως τις ... [πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τροποποιήσεις που κρίνει απαραίτητες.

2. Την πρώτη φορά έως τις 30 Ιουνίου 2028 και ακολούθως ετησίως, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικές για τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν υποβάλει αίτηση για ενιαία άδεια, αυτών στους οποίους έχει χορηγηθεί ενιαία άδεια και αυτών των οποίων η ενιαία άδεια ανανεώθηκε ή ανακλήθηκε, κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁵. Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία αφορούν περιόδους αναφοράς ενός ημερολογιακού έτους, αναλύονται ανά είδος απόφασης, αιτιολόγηση της απόφασης, διάρκεια ισχύος αδειών, ιθαγένεια, φύλο και ηλικία και, κατά περίπτωση, ανά επάγγελμα, και διαβιβάζονται εντός έξι μηνών από τη λήξη της περιόδου αναφοράς.

Άρθρο 18

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με το άρθρο 2 σημείο 2), το άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 5, το άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 4, το άρθρο 5 παράγραφοι 2, 3 και 4, το άρθρο 6 παράγραφος 1, το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 8 παράγραφοι 2, 3 και 4, το άρθρο 9, το άρθρο 10, το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο δ), το άρθρο 11 παράγραφοι 2 έως 6, το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), ζ) και η), το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο δ) σημείο ii), τα άρθρα 13, 14, 16 και 17 έως ... [δύο έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω μέτρων.

²⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 311/76 του Συμβουλίου περί τηρήσεως στατιστικών για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους (ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 23).

Τα μέτρα αυτά, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους.

Περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές των ισχυουσών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων στην οδηγία που καταργείται με την παρούσα οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Κατάργηση

Η οδηγία 2011/98/ΕΕ καταργείται από τις ... [επομένη της ημερομηνίας που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας], χωρίς να θίγονται οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο που ορίζονται στο παράρτημα Ι.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙ.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το άρθρο 1, το άρθρο 2 σημεία 1), 3) και 4), το άρθρο 3 παράγραφοι 1, 3 και 4, το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 5, το άρθρο 5 παράγραφος 1, το άρθρο 6 παράγραφος 2, το άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 1, το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ), το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως στ), το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχεία α), β), γ) και στοιχείο δ) σημείο i), το άρθρο 12 παράγραφοι 3 και 4 και το άρθρο 15, εφαρμόζονται από ... [την επομένη της ημερομηνίας που ορίζεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας].

Άρθρο 21

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο/Η Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο

(αναφέρονται στο άρθρο 19)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο
2011/98/ΕΕ	25 Δεκεμβρίου 2013

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2011/98/ΕΕ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 3
-	Άρθρο 3 παράγραφος 5
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη και δεύτερη περίοδος	Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη και δεύτερη περίοδος
Άρθρο 4 παράγραφος 1 τρίτη περίοδος	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
-	Άρθρο 8 παράγραφος 3
-	Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 9	Άρθρο 9 στοιχείο α)
-	Άρθρο 9 στοιχείο β)
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11 παράγραφος 1
-	Άρθρο 11 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 12	Άρθρο 12
-	Άρθρο 13
-	Άρθρο 14

Οδηγία 2011/98/ΕΕ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 13	Άρθρο 15
Άρθρο 14	Άρθρο 16 στοιχείο α)
-	Άρθρο 16 στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 15	Άρθρο 17
Άρθρο 16	Άρθρο 18
-	Άρθρο 19
Άρθρο 17	Άρθρο 20
Άρθρο 18	Άρθρο 21
-	Παράρτημα Ι
-	Παράρτημα ΙΙ